

האור של האהבה הקטנה שנדרחת מהאהבה הרבה. משום לכך אלה הם חברים מושפעים עמה. אשרי חלוקם בעולם הזה ובועלם הבא, שהם צו זזה להיות חברים עמה, עליהם כתוב (שם קפב) למן אחיו ורעי וגוו.

פתח ואמר, (ישעה נב) הנה ישפיל עבדי ירום ונשא ונגה מאך. אשרי חלוקם של האידיים שהקדוש ברוך הוא גלה להם דרך התורה ללבת בהם. בא ראה, הפסיק הנה הוה סוד עליון, הנה ישפיל עבדי ובארות. אבל בא ראה, בשברא הקדוש ברוך הוא את העולם, עשה את הלבנה והקטין לה את אורה, שהרי אין לה מעצמה כלום. ומשום שהקניתה את עצמה, היאה בגולן המשם ובחזק האורות העליוניות.

ובמנן שהיה בית המקדש קיים, ישראל היה מושפעים בקרבתנות ועולות ועובדות שהיו עושים הכהנים ולויים וישראלים כדי לקשר קשרים ולהזכיר אורות. ולאחר שנחזר בית המקדש, נחשך האור, והלבנה לא היארה מן המשם, והמשה הסתלק ממנה ולא היאה, ואין לך יום שלא שולטים בו קלות וצער וכאים, כמו שנתבאר.

ובאותו זמן שהגיע זמן לבניה להאי, מה בתוב? הנה ישפיל עבדי. נאמר על הלבנה הנה ישפיל עבדי, זהו סוד האמונה. הנה ישפיל - שמתעורר התעוררות שלמעלה, מפני שהריח ריח וכאלה התעורר ולהסתפל. ירום - מצד האור העליון של כל האורות.

ירום - כמו שנאמר (ישעה לו) ולכון ירום ירים לרחמכם. ונשא, מפטרא דארחים. ונגה - מהצד של אברהם. ונגה - מפטרא ד יצחק.

איןון חברים מושפעים בהדרה. ונגה חולקוז בעלמא דין ובעלמא דאתמי, דאיןון צו להאי למחיי חברים בהדרה, עליהו כתיב, (תהלים קכט) למן אחוי ורעי וגוו. בפתח ואמר, (ישעה נב) הנה ישפיל עבדי ירום ונשא ונגה מאד. ונגה חולקוז הדזקייא דקדושא בריך הוא גלי לון ארחי דאוריתא למחה בהו. תא חזי, האי קרא רזא עלאה איהו, הנה ישפיל עבדי ואיקמו. אבל תא חזי, כド ברא קדשא בריך הוא עלמא, עבר לה לסייע ואוצר לה נהורה דהא לית לה מגרמה כלום. ובגין דאיוערת גרמה, אתנארא בגין שםשא, ובתויקפה דנהוריין עלאין.

ובמנא דהוה כי מקדשא קיים, ישראל הו מושפדיין בקורבנין ועלווןopolחני, דהו עבדין בהני ולייאו ויישראיili בגין לקשרא קשראן ולאנחרא נהוריין. ולכתר דאתחרב כי מקדשא אתחשך נהורה, וסייעא לא אתנחרית מן שםשא, ושמשא (דף ע"ב) אסתלק מנה ולא אתנחרא, ולית לך יומא דלא שלטא ביה לוטין וצערין יכאיין כמה דאתמר.

ובהוזא זמנא דמטי זמנא דסיחרא לאתנחרא, מה כתיב הנה ישפיל עבדי, עליה דסיחרא אתחמר הנה ישפיל עבדי דא הוא רזא דמיהימנותא. הנה ישפיל, דאתעדר אתערותא לעילא כמאן דארח ריחא ואתי לאתערא ולאסתכלא. ירים, מפטרא דנהוריין עלאה דכל נהוריין.

ירום, כמה דאת אמר, (ישעה לו) ולכון ירום לרחמכם. ונשא, מפטרא דארחים. ונגה, מפטרא ד יצחק. מאד, מפטרא דיעקב.